

Installationspredikan 2022-01-21, Visby S:ta Maria domkyrka

Kära bröder och systrar i Visby stift.

Min broder i episkopatet och företrädare biskop Sven-Bernhard Fast.

Bröder och systrar i kyrkans presbyterium, i kyrkans diakonat, alla döpta och troende i hela kyrkan på Gotland och i SKUT, här på plats i S:ta Maria domkyrka och deltagare via nätet.

Till representanter för de inomkyrkliga rörelserna, våra religiösa ordnar, särskilt sr. Karin Johansson från den Helige Andes orden och distriktsföreståndare för EFS, Sara Edström.

En särskild hälsning till våra ekumeniska gäster, från Gotlands Kristna råd.

Jag ser fram emot att lära känna er och tillsammans arbeta för Kristi kyrkas synliga enhet!

Jag vill rikta ett särskilt välkommen till representanter för det officiella Gotland:

Till vår Landshövding Anders Flanking,

Till ställföreträdande chef vid P18, överstelöjtnant Anders Malm (jag vill framföra mina varmaste hälsningar till överste Magnus Frykvall)

Till representant för Region Gotland, som idag representeras av Inger Harlevi (men som också har en annan hatt på sig idag)

Ser fram emot att lära känna er och ert arbete för att vi gemensamt ska kunna arbeta för hela Gotlands bästa, både stad och Land, ung och gammal!

Mina kära!

Med Jesu ord från den övre salen hälsar jag er: Hur länge har jag inte väntat på att vi till sist ska få mötas så här!

Att få vara här och komma igång med arbete, med gemensam bön, gudstjänst och med tjänst.

Senast jag satt på ett liknande sätt här i Visby S:ta Maria domkyrka var för snart 23 år sedan. Då satt jag här nedanför korrappan som prästkandidat tillsammans med min vagningskamrat Håkan Stiberg, numera sjukhuspräst i Östersund. Biskop Biörn Fjärstedt, som tyvärr inte är här idag, stod här uppe på korrappan och utropade, med riktning mot mig och Håkan Stiberg:

Så sitter ni här, grabbar!

Det var ett aningen oortodox utrop och sätt att inleda en predikan på, men det fastnade.

Idag är det faktiskt det enda jag kommer ihåg av hans vinningstal!

Men desto mer har jag bevarat hans värme, generositet och vilja till att hjälpa, att stötta och att undervisa. Idag tas jag emot som hans efterträdare och ska göra mitt bästa för att fylla hans skor! Till min hjälp har jag er alla och naturligtvis även andra biskopar som gått före, som biskop Sven-Bernhard Fast och biskop Lennart Koskinen, såväl som många goda kristna föredömen genom historien.

Denna gudstjänst har föregåtts av många förberedelser, planering, körövning, val av musik och till och med ny komposition av musik. Så omfattande förberedelser att man nästan kunde tro att det är ett större bröllop som har planerats.

Det är faktiskt ingen dum liknelse. Jag har precis fått en ring att bära på min högra hand, som ett tecken på biskopens trohet mot kyrkan.

Denna trohet gäller framförallt i förhållande till den lokala kyrkan – dvs till Visby stift, på Gotland och i SKUT. Vi är förenade med varandra.

Ni har valt mig – och jag har sagt ja till er!

Precis som i ett äktenskap behöver vi steg för steg lära känna varandra och lära oss älska varandra. Som vi alla vet så kan det kräva sitt arbete, men även till stor belöning när det sker.

Biskopens *ring*, som väl ursprungligen var en signetring, har kommit att beteckna denna närhet mellan biskopen och hans lokala kyrka, dvs stiftet och alla dess församlingar.

Och den påminner biskopen om hans uppdrag att älska sin kyrka, sitt stift, precis som Kristus älskade och gav sitt liv.

Ringens är inte den enda symbolen som beskriver biskopens tjänst för den lokala kyrkan.

Ytterligare symboler är *pectoralkorset*, dvs biskopens bröstkors. Dvs ett kors som bärs på bröstet närmast hjärtat och påminner biskopen, och i förlängningen oss alla, att precis som Jesus Kristus ge våra liv för varandra, följa Jesus efter och därigenom finna vårt sanna jag.

En annan symbol är *kräklan*, som påminner om biskopens uppdrag att vara en herde, som går före fåren och leder dem, eller går efter fåren och beskyddar dem. Få motiv har varit mer älskade genom historien än bilden av Jesus som den gode herden som leder sina får till gröna ängar och vattenkällor som flödar över av liv.

En fjärde symbol är *mitran* som symboliserar den helige Andes gåva, i form av de eldslågor som syntes över apostlarnas huvuden vid den första pingsten. Så är Jesu löfte att han ska sända sin hjälpare, den helige Ande, när hans kyrka ber om hans hjälp och närvaro.

Så symboliserar mitran hur Jesus sände sina apostlar och utrustade dem, liksom apostlarna sedan har sänt sina efterträdare, biskoparna, genom historien som ett skydd och uttryck för kyrkans apostolicitet – som vi bekänner i trosbekännelsen – och kontinuitet eller succession genom historien.

En femte symbol, svarar på frågan: varför sitter biskopen i en stol när han predikar?

Och svaret är: Så gjorde Jesus!

Vi kan se detta t.ex. i Bergspredikan som beskriver hur Jesus gick upp på berget och satte sig ned och undervisade folket!

Så gjorde rabbinerna när de undervisade sina lärjungar,

så gjorde Jesus och så har kyrkans biskopar gjort i hans efterföljd när de undervisar.

I sin domkyrka har biskopen en särskild stol, den så kallade *Cathedran*.

Denna stol har gett upphov till namnet på den kyrka som vi befinner oss i, nämligen en katedral.

Eftersom i katedralen finns biskopens stol, hans *cathedra*.

Samma ord kan vi känna igen i *kateder*, i *kateket*, i *katekes* eller i *katekumen*.

Alla ord har med undervisning och lära att göra.

Cathedran symboliserar biskopens ansvar att stå upp för kyrkans tro, att undervisa och att försvara kyrkans tro.

Biskopens uppgift att vara övervakare och utöva tillsyn, finner vi redan i Nya testamentet.

På grekiska kallas dessa för *episcopos*, övervakare, som ligger till grund för vårt svenska ord biskop.

I Bibeln 2000 översätts grekiskans ord *episcopos*, som alltså betyder övervakare eller tillsynsman med det svenska ordet församlingsföreståndare.

Biskopens personliga uppgift och ansvar är att hela tiden peka på Jesus som Guds son, som den som leder oss till ett djupare och än mer rikare liv, att han är den som kan fördjupa och omskapa varje människa och varje mänsklig aktivitet så att det blir än rikare.

Detta ansvar är personligt, men det sker i gemenskap i stiftet med presbyteriet, med diakonatet och med hela Guds folk.

Samtidigt är biskopen inget annat än en kristen bland andra kristna.

Som den helige Augustinus uttryckte det runt år 500:

”För er är jag er biskop, med er är jag en kristen!”

Och nu några hälsningar och uppmaningar till er:

Till er präster vill jag säga.

Att vara präst är en stor uppgift som kräver stor och bred kunskap, att ta med sig i alla de olika sammanhang en präst har att verka. Jag vet att det kan vara tufft ibland. Men oavsett vilken församling ni tjänar, älska de människor ni har i era församlingar, så att de genom er ser Kristi kärlek. Bed för er egen fördjupnings skull, så att det smittar av sig på andra och stötta, trösta och hjälp dem som behöver er hjälp.

Diakoner:

Glöm inte bort att all diakoni har sin utgångspunkt från altaret.¹ När vi möter den som först har älskat oss, så frigörs vi så att vi rustas att tjäna våra medmänniskor än mer.

Var frimodiga och kreativa och identifiera vilka behov som finns i just er församling. Och tänk längre än vad ni först gör, för att finna ännu bättre lösningar.

Till alla församlingar:

Var föredömen för era präster och diakoner och för varandra, överträffa dem i hur ni ber, firar gudstjänst och hjälper era grannar. Det är när kyrkan som gemenskap överträffar varandra som kyrkan börjar glöda, växa och förändra världen.

¹ Wilhelm Löhe.

Till alla er som på olika sätt har tjänst i kyrkan:

Kyrkomusiker, kyrkvårdare, pedagoger, kyrkoskrivare, lokalvårdare, vaktmästare, ekonomer och andra: Ni utför i ert arbete en andlig tjänst, som bidrar till att bygga upp kyrkan. Vårda det sköna och det vackra i musik, i kyrkor, fastigheter, kyrkogårdar, i kontakten med barn, vuxna och gamla, så att allt fler människor upptäcker höjden, djupet och bredden i den Kristna tron.

Ni förtroendevalda:

Ni bidrar med er kompetens och personer till att i kyrkoråd och församlingsråd urskilja Guds vilja med sin kyrka på den plats där ni bor. Verka, tillsammans med era kyrkoherdar, så att ingen på Gotland eller inom SKUT, ska sakna en plats att fira gudstjänst på.

Ni unga

Lyssna inte på dem som säger att trons liv inte är på riktigt. Utan öppna er för Guds närvaro i era liv. Lär er att be, så att det berikar alla era intressen. Oavsett om ni idrottar, "game-ar" eller har andra intressen berikar trons liv alla områden i livet. Misströsta inte, även i stunder då misströstan ligger nära. Lägg ut på djupet – och omfamna livets gåva och mysterium och låt Kristus leda er och fullkomna er. Det kommer att ge er stor glädje.

Ni gamla

Bed för era barn och barnbarn och lär dem allt ni har upptäckt av evangeliets hemlighet, så att era ungdomar kan upptäcka det kristna livets glädje! Ni gamla kan ofta få en annan relation till de unga, än vad deras föräldrar kan, som kan få en avgörande betydelse i ungdomars liv.

Idag tas jag emot som er biskop:

Ni har valt mig – och jag har sagt ja till er!

För att denna vår relation ska bli bra, behöver vi bestämma oss för varandra:

Jag kan inte lova er att jag kommer vara utan brist – för det är jag inte.

Jag kan inte lova er att jag kommer att vara felfri – för det är jag inte

Men två saker kan jag lova:

Jag kommer att jobba hårt för Visby stift: för alla församlingarna på Gotland och i SKUT

Och, för det andra, mitt hjärta kommer att vara hos er!